

הידברות

עונג לבית

פרשת האזינו | גליון 269 | י"ג תשרי תשע"ז
תגובות: oneg.shabat@hidabroot.org
אתר הידברות החדש
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לברכה והצלחה וכל הישועות מיכל בת אסתר לזיווג הגאון אסנת בת חנה | לע"ג שרה בת נרקיס ואהרון | לע"ג שושנה בת דורית לע"ג נצרת בת חנום | לע"ג רותם בן שושנה
להקדשת העלון חימו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	שבת
19:23	18:43	17:32	ירושלים
19:20	18:44	17:48	תל אביב
19:21	18:43	17:40	חיפה
19:23	18:44	17:50	באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

כוחה של ראייה

סמוך לפטירתו, מלמד אותנו משה רבנו על הכוח העצום שיש בחוש הראיה. איך נשתמש בו נכון?

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

בסוף הפרשה, מצווה הקב"ה את משה רבנו לעלות אל הר העברים ולצפות בארץ ישראל, שכל כך השתוקק להיכנס אליה, ככתוב: "עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה".

אך יש להבין, איזה ענין יש בראייה זו שיראה את הארץ המובטחת. הלא משה רבנו היה במדרגה רוחנית גבוהה, והקדיש את זמנו רק למעשה שיש בו תכלית, ובוודאי שרחוק היה מהצורך לספק את יצר הסקרנות.

אולם משה רבנו ביקש להיכנס לארץ על מנת להתקדש בקדושתה בהיותו שוכן בתוכה, ולקיים בה את המצוות התלויות בה. על כך הרבה להתפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות כדי להיכנס אליה, כמובא אלה, והשיב לו הקב"ה כי אמנם לא יוכל להיכנס לארץ, אבל על כל פנים יעלה להר נבו לראותה, ועל ידי הראייה ייווצר סוג של חיבור בינו לבין ארץ ישראל, ויקבל בכל זאת דבר-מה מקדושתה. למדים אנו מכך יסוד גדול: הראייה אינה ענין חיצוני, כפי שסבורים רבים, אלא יש בה ממד של מגע ממש מסוים. ומכאן מוסר השכל גדול לעצמנו עד כמה יש לשמור על קדושת העין, ולא יאמר האדם לעצמו 'איני נוגע חלילה במה שאסור אלא רק מסתכל בו', אלא יידע שההסתכלות יוצרת מגע בין נשמת האדם לבין מה שמביט עליו, הן הטובה והן חלילה לרעה. ולפיכך אמר הנביא ישעיהו (ל, 5): "וְהָיוּ עֵינֶיךָ רְאוּת אֶת מוֹרֶךְךָ". לפי שההסתכלות בצדיקים מועילה למסתכל משום היותה יוצרת חיבור בין נשמת המסתכל לנשמת הצדיק, ומאידך הזהירו ואמרו: "אסור להסתכל בפני אדם רשע" (מגילה כח ע"א).

3 הרב יצחק פנגר השלב הבא: המתקה

4 הסיפור של ולדר החליפה

7 הרבנית יסמיה מזרחי ימימות האושפיזין

לפיכך, גם האישה תיקח מוסר השכל לעצמה לשמור על צניעותה וללכת בבגדים צנועים ומכובדים כהלכה. ותדע כי מלבד שבכך שומרת היא על עצמה שלא להכשיל אחרים, גם מצילה היא את עצמה מסיכון נזקי עיניהם של המסתכלים בה.

יש לזכור כי הראייה היא גם סוג של שימוש. לכן משלמים בכינוסים שונים גם על צפייה בלבד, אף על פי שלא לוקחים משם מאומה מבחינה פיזית. ומי היא זו בעלת מכובדות עצמית אשר תרשה לעיניו של כל עובר אורח להביט בה? ובכלל, כידוע, יהלומים וחפצי ערך, שומרים במקום סתר מכובד. הם אינם מתגוללים ברחובות כחפצים מזולזלים וכאשפתות.

בת ישראל השומרת על פרטיותה ואינה חושפת לרבים חלקים מגופה, מוכיחה לעצמה ולעולם שהיא יהלום יקר ערך שלא כל אחד רשאי לשזוף בו את עיניו. תדמיתה וכבודה של בת זו עולה בעיני עצמה וגם בעיני מי שאינו מוכן להודות בכך. לעומת זאת, מי שמנסה למשוך תשומת לב מאחרים באמצעות אי שמירתה על צניעותה, מראה בכך כאילו אין לה תוכן פנימי שעבורו היא תהיה מוערכת, עד שעליה להשתמש בחיצוניותה.

ועוד תזכור בת ישראל תמיד, שמעצם היותה בת מלך רמת מעלה, אל לה לקנא בפשוטות עם שבאומות העולם. מלכה מכובדת בכל מדינה בעולם, אף פעם לא תחשוף חלקים מגופה בפרהסייה. יש לה כבוד. וכך ראוי לכל בת ישראל אשר עליה נאמר: "כָּל כְּבוֹדָהּ בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה" (תהלים מה, ד). תואר נעלה זה לא ניתן על ידי אדם כתואר המלכים שבעולם, אלא בורא העולם הכתיר אותך, בת ישראל יקרה, בתואר: 'בת מלך'. בת מלכו של עולם את! וודאי שראויה כל אחת מננות עמנו, עם ישראל, לכבד בהופעתה את עצמה ואת אביה - מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שבת שלום.

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

לעסק, והמלווה מבקש חלק מהרווחים, וכדי שלא יהיה בזה איסור ריבית, עושים חוזה שנקרא 'היתר עסקה'. אבל הלוואה ללא ריבית מצריכה שטר חוב או כתב יד הלווה המאשר את ההלוואה, ולאחר שיחזיר את ההלוואה מחזיר את שטר החוב ללווה.

או לחבוש כובע מצחייה שאורכו 8 ס"מ ומעלה. ולכן ילדים שמשחקים ופורסים שמיכה על גבי כסאות כאהל, יש למנוע מהם ולהרחיקם מהאיסור. **הלוויית לבן משפחה כמה מאות שקלים. האם יש צורך בהיתר עסקה?** היתר עסקה עושים בהלוואה שמייעדת

השיער. במים חמים - אסור להתרחץ בשבת, בין אם מדוד שמש ובין אם מהבویلר. **האם מותר לילדים לבנות 'אוהל' בשבת, משמיכות ומזרנים?** בנית אוהל עראי אסורה בשבת, ולכן אסור להשתמש במטריה בשבת,

הדרך מבית לבית הכנסת ארוכה, ואני חוזר ממנה מזיע. האם מותר לי להתקלח? מותר להתקלח בשבת במים קרים, וגם עם סבון (לכתחילה - נוזלי), וגם לחפוף את השיער. וצריך להשתדל לגבגב בריפון, שלא יראה כסוחט

שבת סוכות ושמחת תורה במלון פינר קלאסיק גליל

ושמחת בחג' והיית עם הידברות שמח

חג שמחת תורה עם הרב יצחק פנגר והרב אליהו עמר

שבת תורה'מ סוכות עם הרב יצחק פנגר

אורנה שואלת: "האם בני ישראל מוזכרים במצרים העתיקה? כי הרי ידוע שהמצרים תיעדו הכל בכתב, אז הם ודאי היו מתעדים את מיליוני העבדים שברחו ממצרים, לא?"

שלום אורנה, ותודה על שאלתך. המצרים אמנם כתבו פפירוסים רבים ותיעדו את ההיסטוריה, אך בשונה ממה שרבים סוברים - הם כלל לא היו נאמנים בתיעודם, ולא תיעדו אירועים שלא החמיאו להם ולמלכיהם. המצרים העלימו באופן אובססיבי תבוסות וכישלונות, עד כדי כך שלא תיעדו 500 שנה של שלטון ה"חיקסוס". חיקסוס היתה קבוצה שמית שפלשה למצרים ושלטה בה במשך 500 שנה, עד שהמצרים השתלטו בחזרה על ממלכתם. אך למרות 500 שנה של היסטוריה חיקסוסית במצרים - מלוכה, בנייה, פוליטיקה,

מדוע פרעה שיקר?

תגלית ארכיאולוגית על בני ישראל במצרים העתיקה

ישראל עד האחרון שבהם! כך כתב: "ישראל הושם - אין זרע לו". (האם זה באמת מפתיע שהמקור החיצוני הראשון שבו מוזכרים בני ישראל הוא בתיאור השמדתם?).

ובכן, המצבה מוכיחה שבני ישראל היו מוזכרים במצרים העתיקה לפני 3,200 שנה, וכן שכבר התיישבו בעת הזו בארץ כנען. אך מדוע פרעה, שליט כל האימפריה המצרית האדירה, ראה לנכון לשקר כי רדף אחרי בני ישראל בארץ כנען והשמדם עד האחרון שבהם? מה גם שעל אף עם אחר לא הכריז פרעה שהשמדם. על עמים אחרים במצבה סיפר רק שהביס וביזה אותם, אך על עם ישראל לבדו הכריז בהתלהבות גדולה שלא הותיר מהם אפילו אחד!... זו עדות לכך שהיה לפרעה חשבון אישי גדול מאוד עם בני ישראל, הוא רחש אליהם שנאה עזה ביותר ורצה בהשמדתם המוחלטת. מעניין לציין כי מבחינת השושלת, פרעה מרנפתח היה בנו של רעמסס השני מתקופת שיעבוד מצרים. במילים אחרות - הבן שיקר כדי להגן על כבוד אביו...

המשך בעמוד 5...

שלטון, חוקים ודתות - אין אזכור בכתבים המצריים לתקופה זו, ובכך העלימו היסטוריה מצרית בת 500 שנה. כל השרידים שנותרו לשלטונם של החיקסוס הם ממצאים עקיפים (כגון מבנים, כלי חרס וכדו'), אך לא תעודות ישירות והירוגליפים על הפרק הגדול שלהם בהיסטוריה של מצרים העתיקה. המקום היחיד במצרים שבו מוזכרים החיקסוס הוא כמעט באופן מקרי - בקבר בני חסן. איני יכול לומר לך אם המצרים השמידו ראיות, אך מה שברור הוא, שהם לא רצו לתעד אירועים של תבוסה וכישלון, אפילו לא אירועים גדולים וחשובים בני 500 שנה. קל וחומר שלא היו מתעדים עם של עבדים שהצליח להשפילם ולהביסם מתוך אותות ומופתים משמים. אך כמעט יודעים כי בני ישראל בהחלט מוזכרים במצרים העתיקה לפני יותר מ-3,200 שנה. ואולי קשה להאמין: אך פרעה שיקר שיצא להילחם בהם והשמדם!

זהו אחד הממצאים המדהימים ביותר ממצרים העתיקה, מצבה מפורסמת בשם "מצבת ישראל", בה מספר פרעה מרנפתח כיצד ערך מסעות בארץ כנען, הביס עמים שונים ולבסוף - הכחיד את בני

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

היבש - פסול. אם הוא אינו שלם, דהיינו שנחסרה ממנו חתיכה - פסול. וכן אתרוג שצבעו שחור או לבן ברובו, פסול. הלכות לולב ואתרוג רבות הן, והזכרנו אחדות מהן בלבד כדי לעורר את האדם לדעת לשאול חכם. ארבעת המינים הללו מעכבים זה את זה, שאם חסר לו אחד מהם לא יברך על השאר, ואסור גם להוסיף ולקחת עוד מין עם ארבעה אלו, משום "בל תוסיף".

זמן הנענועים

בעת שאומר בהלל "הודו לה' כי טוב", וב"אנא ה' הושיעה נא" (פעמיים), ו"הודו לה' כי טוב", שבסוף ההלל. וסדר הנענוע הוא: דרום, צפון, מזרח, מעלה, מטה ומערב. ולמנהג האשכנזים: מזרח, דרום, מערב, צפון, מעלה, מטה. ואופן הנענועים הוא, מוליך ומביא שלוש פעמים את ארבעת המינים קדימה לפניו ושוב מקרב אל חזהו.

חול המועד

בכל יום מימי חול המועד מעמידים ספר תורה על הבימה, מקיפים פעם אחת ואומרים הושענות, וביום השביעי מקיפים שבע פעמים זכר למקדש, שהיו מקיפים את המזבח.

בליל הושענא רבא צריך להתעורר בתשובה ויהא לבו חרד כל היום, כי ביום זה נמסרות הפתקאות ויש עוד מה לתקן, ולכן נשארים ערים כל הלילה ולומדים בסדר "קריאי מועד".

יקשור חמישה בדים של ערבה ביחד, ולאחר התפילה יחבוט בהם על הקרקע בעפר תיחוח (לא על רצפות) והעלים הללו צריכים להיות כשרים.

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים:
073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

קניית 4 מינים: על מה צריך להקפיד?

נחלקה התימות ברובה, פסול. עקום בשדרתו לצד פניו, פסול.

הדס

אם אין רוב שלושה עלים שבו יוצאים באותו גובה, פסול ונקרא "הדס שוטה". וכן הדס היבש ושנקטם העלה העליון, פסול.

ערבה

הערבה בדרך כלל היא שגדלה ליד הנחלים, וסימנה: עלה שלה משוך, ופני העלה חלקות, וקנה שלה אדום. למעט מינים אחרים שדומים מעט לערבה, שהם פסולים, כגון אקליפטוס.

אתרוג

אתרוג חייב להיות בלתי מורכב. כמו כן, אתרוג

במצוות ארבעת המינים נאמר בתורה: "ולקחתם לכם ביום הראשון". ולמדו רבותינו ולקחתם "לכם" - משלכם דווקא, שאין אדם יוצא ידי חובה ביום הראשון של החג בלולבו של חברו, וכן לולב הגזול פסול, והוא הדין לכל ארבעת המינים.

ואם נתנו לו במתנה על-מנת להחזיר, יצא ידי חובה, ומחזירו לבעליו. וכן עושים אלה שלא השיגו סט כשר. ויש לכל אדם להדר ולקנות לעצמו אתרוג ולולב והדסים וערבות מהודרים, ולקיים את המצוה בהידור, כמו שנאמר "זה א-לי ואנוהו" - התנאה לפניו במצוות.

לולב

לולב שייבשו רוב עליו, פסול. נקטם ראשו, פסול.

15-17/11
ד"ד-ט"ז חשוון

האפילה בתפילה

מסע מרגש לאוקראינה
עם הרבנית חדוה לוי
הר' שמעון פרץ

72 שעות

073-222-1-202

השלב הבא: המתקה

לאחר שעברנו את ההכנה וההבדלה, הגיע הזמן לחשוף קוזה נוספת בנפש: המתקה

תגיד לי - מה רצית, כשהיית מתחת למים? "מה נראה לך שרצית? לראות דולפינים?! אוויר רצייתי, אוויר!" "יפה", אמר המדריך, "אם תרצה להצליח כמו שרצית אוויר, אתה תצליח להגיע רחוק מאד".

הבסיס ההכרחי להצלחה הוא - מטרה. האדם צריך להבהיר לעצמו מהו היעד, שאליו הוא חותר להגיע. היעד הוא מעין תמונה של עצמך על הקיר. בהתאם לאופן שאתה רואה את עצמך 'על הקיר', אתה תהיה ותיראה בעתיד.

מן הסתם, יתגלו קשיים בדרך, יהיו עיכובים ואפילו נסיגות. יהיה צורך לטפל בכך, ע"י התנהלות נכונה של הכנעה והבדלה. עם זאת, חשוב מאד לא להישבר מחמת הקושי, ולא להתייאש. נמשיך תמיד קדימה, בתקווה ובשמחה!

לרכישת ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "פסיפס - אומנות הזוגיות - כלים מעשיים להצלחה בחיי הנישואין" חייגו להידברות שופט: 073-222-12-50

סוד ההצלחה? - נענה המדריך, "אם כן, בוא אתי לים". "לים?" - השתומם הבחור. מה הקשר של הים להצלחה? ובכל זאת, הלכו שניהם יחדיו אל הים, ונכנסו לתוך המים עד גובה החזה.

"עכשיו", אמר המדריך, "קח אוויר ותצלול". הבחור שאף אוויר מלוא ריאותיו וצלל. הוא החזיק מעמד מתחת למים חצי דקה, כמעט דקה, ואז התחיל להתרומם ולהוציא את הראש מהמים.

אך להפתעתו, ברגע שניסה להוציא את הראש מעל המים, הניח המדריך את היד על ראשו, ולא הניח לו להוציאו. הבחור התחיל להיאבק, ניסה בכל כוחו להוציא את הראש מהמים, אבל המדריך מנע זאת ממנו.

לאחר שחלפו עוד כמה שניות, שחרר המדריך את הבחור, שמייהר להוציא את הראש ולגמוע את האוויר הצח. "המדריך!" צעק הבחור, "מה זה צריך להיות?! השתגעתי?!"

"רגע", אמר המדריך, "לפני שאתה צועק עלי,

מהי 'המתקה'? המתקה הינה החזון - השאיפה והמטרה. בשלב ראשון ביצענו הכנעה. בשלב השני הסרנו מעלינו את כל המפריעים, והתמקדנו - בתהליך ההבדלה - בחיובי שבתוכנו ובמצבנו. עכשיו מגיע זמן המתקה - עלינו לדחוף קדימה, ללחוץ על הגז, ולהתקדם אל עבר הרצוי-'המתוק', אל המטרה הנחשקת.

בחור אחד ניגש למדריך שהיה נערץ עליו, ושאלו: "כיצד הגעת למעלות כאלה גבוהות? מהו סוד ההצלחה שלך?" "אתה רוצה, באמת, לדעת מהו

"עצירה מקצועית? מבחינתי זו העלייה הגדולה ביותר"

גלעד (ביגי) מסמי, המוזיקאי הצבעוני שכבש את הבמה בגיל 15, הלחין להיטים לטובי הזמרים, עצר את ההתפתחות המוזיקלית לאחר 18 שנה, לטובת התחזקות וחזרה בתשובה. בריאיון מרגש הוא מסביר את התהליך שעבר עליו, ומודה: "זהו ההישג הגדול ביותר שכבשתי בימי חיי"

שהתקרבתי ליהדות אני מאושר יותר. קרבן לריבונו של עולם? ממש לא. אני לא עושה טובות לאלוקים, אלא רק הוא עושה בשבילי. זוהי הראייה שלי. ה' יתברך ברוב טובו חמלי עליי וזיכה אותי ללכת בדרכיו. הכל מאתו, ואני מסיר תודה לו על כך".

ואיך אשתך הגיבה על כך?

"אשתי ממש מרוצה. למעשה, היא באה מבית ספרדי, כך שהמסורת מוכרת לה, ובנוסף, נראה לי שהיא והסביבה רק מרוויחים מכך, כי פתאום התחלתי לשים לב למידות שלי ולחשוב יותר על ההתנהגות שלי. היום אם שואלים אותי מהו המפתח לאושר ולשלום בית, אני יכול להשיב ולומר בפה מלא: התורה וה' יתברך".

וההפתעה הגדולה ביותר, היא כאשר אנו עוברים לדבר עמו על נושא הקריירה, ואז גלעד, שבמשך כל חייו, ניסה לזנק קדימה ולכבוש עוד ועוד יעדים, נראה פתאום נینוח. "כתוב שאדם שרואה אורו של צדיק זורק את העשירות", הוא אומר, "ואני באמת מרגיש שמיום שהתחלתי להתקרב ליהדות, הקריירה והעשירות הרבה פחות מעניינות אותי".

ומה בנוגע לעתיד?

"אומר את האמת - אני עדיין לא בשלב בו אני יודע מה קורה איתי בנוגע לפרנסה או לקריירה. אז נכון, יש שיקראו לכך 'עצירה' מבחינה מקצועית, אך מבחינתי זו העלייה הגדולה ביותר שיש".

מעוניינים לשתף אותנו בסיפור התשובה שלכם? צרו קשר בדוא"ל shira@hidabrooft.org

והתוודעתי לפתע לכוח העצום שיש לתפילה. בנוסף, זכיתי להכיר גם במעלת ההתבודדות, אשר אישית הרגשתי כי היא כל כך נכונה ומתאימה עבורי. דווקא בתקופה כזו, של שנת 2016, אני מרגיש שהתבודדות נצרכת לכל אדם, כי זו האפשרות היחידה שלך להיות עם עצמך בתוך כל העולם הרועש והמתקדם שאינו נח לרגע".

הוא מציין כי כמובן לא מדובר בהחלטה פזיזה. "עבר עליי תהליך שלם, ולאורך כל הדרך הרגשתי כיצד מתחזקת בי ההבנה שיש סיבה לכך שהגענו לעולם, ורציתי להמשיך לחקור זאת עוד ועוד.

"ואגב", הוא מוסיף, "שמתי לב שאני לא המוזיקאי היחיד שחווה כזה תהליך, כי בכל העולם כולו ישנם מוזיקאים ואומנים שמתקרבים ליהדות, ובפרט לתורת הסוד. כולם אוהבים את האלוקים שלנו, ואני חושב שכאשר מדובר באומנים וביוצרים, אז הנפש שלהם פשוט צועקת, הם לא יכולים להתעלם מכך. גם הנפש שלי צועקת".

מהרגע בו קיבל את ההחלטה, מציין גלעד, הוא זכה לחוש תחושת מרגוע מיוחדת. "ממש ככה, פתאום הלחץ של החיים ירד, וכאשר מדובר בשבת, אז אני בכלל מרגיש מיליונר. פתאום אני יושב סביב השולחן בנחת עם אשתי והבן. אנו עושים קידוש, אוכלים סעודה. זהו תענוג אמתי".

ולא קשה עם העבודה? אתה לא מרגיש שאתה מקריב קרבן גדול בשביל החזרה בתשובה?

גלעד מצליח להפתיע: "לא, זה לא קשה לי, ואף יותר מזה - אומר לך בכנות: אני מרגיש שמאז

מתחזקים

מאת מיכל אריאלי

גלעד מסמי, כפי שיעיד כל מי שמתמצא מעט במוזיקה הישראלית, הוא מוזיקאי מוכשר שהחל את פעילותו כבר בגיל צעיר מאוד. "למעשה, אני נמצא בתחום המוזיקה כבר מאז היותי ילד בן 15", הוא מספר. "התחלתי בעולם ההגברה והתאורה, ואט-אט התפתחתי כטכנאי סאונד של כל האמנים המצליחים. למדתי מכולם, ובהמשך גם התפתחתי בעצמי והתחלתי לעסוק בהלחנת ובכתיבת שירים".

בגיל 18 וחצי בלבד הוא נתן זינוק אדיר כאשר כתב והלחין שיר שהפך לשלאגר. בהמשך הוא טס לניו יורק למשך שנתיים, ולמד שם מהמוזיקאים הגדולים ביותר, הוא שב לארץ ואף עבר לשיווק של זמרים מפורסמים. "במשך 18 שנים עשיתי כל מה שהתחשק לי", הוא אומר בכנות, "לא נחתי לרגע, עד שבשנה האחרונה חל המהפך הגדול ביותר בחיי". כאשר מדבר גלעד על 'המהפך', כוונתו היא לתהליך החזרה בתשובה שעבר עליו. עם זאת, קשה לו להסביר מה בדיוק קרה ואיך הכל התחולל. "זה התחיל כאשר טסתי בראש השנה האחרון לאומן,

גם אתם רוצים לקחת חלק בהפצת העלון? הירשמו עכשיו, וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד הבית! (ההפצה כרוכה בהשתתפות סמלית בעלות ההפקה)

חייגו עכשיו: 073-222-1388

עריכה: צוריהל גביזון | עריכה גרפית: שני מויאל | ניהול תוכן: דודו כהן | הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואיתי שמיר

אוהבים את הידברות עונג שבת?

סיפורים מהחיים חיים ולדר

החליפה

חתן צעיר מנסה להגשים חלום ישן: לרכוש את חליפת החתונה היוקרתית ביותר. כשמתברר שבינו לבין החלום מפריד ים של כסף הוא מחליט להגשים אותו בחינם... אבל הגורל מלמד אותו, שעל חינם משלמים ביוקר...

"כן, תתפלא", אמר, "אנחנו מחזיקים כאן גם חליפות לעמך במחיר סביר."

"אתה בסדר?" אמרתי. "6000 ש"ח זה מחיר סביר אצלך?" הוא הסתכל בי כאילו נפלתי מהירח. "חביבי", אמר, "אתה לא בשוק הכרמל. אתה בכיר הכי יקרה במדינה, מחיר חליפה מתחיל כאן מעשרים אלף שקל, ואיני רוצה לומר לך איפה זה נגמר, כי אמבולנס לא יעשה לי טוב פה בחנות".

הצצתי במחירים של החליפות שהיו שם. לא תאמינו. יש אנשים שמניחים שמונים אלף שקל על חליפה. כשאמרו לי אוליגרכים, כנראה לא ממש ירדתי לסוף דעתם... "אני מצטער", אמרתי. "זה לא בשבילי". יצאתי מהחנות במהירות, וליתר ביטחון גם הסתלקתי מהכוכר. יש גבול לאכזבות שבן אדם יכול להביא על עצמו.

במהלך השבועיים שלאחר מכן הרגשתי איזשהו עצב. אני בטוח שרבים אומרים: "איזה בחור מתוסבך, כולה חליפה". אולי הם צודקים, אבל לכל אחד ישנו השיגעון שלו, ולי היה שיגעון לבוש חליפה של "הביוקר". אני חייב לציין שאני לא מהבחרים שמתעניינים כל הזמן בחיצוניות או נכנעים לסיפוקים מידיים, דווקא בישיבה ישבתי ולמדתי ולא התעסקתי בשטויות, אבל יש לי חולשה לאסתטיקה ולא הלכתי אתה רחוק. היה לי רק חלום אחד: להיות חתן מהודר ונאה, כמו שכתוב: "והוא כחתן יוצא מחופתו ויש כגיבור לרוץ אורח". בשבוע האחרון לפני החתונה רכשתי חליפה, אמנם יפה, אבל סטנדרטית לחלוטין, מאלה שנהגתי ללבוש בתור בחור. כאב לי שאחרי כל ההכרזות, במציאות אלבש חליפה כמו זו שיש לכל חתן.

וכאן אני מגיע לקטע שאני מתבייש בו. יום לפני החתונה חזרתי לחנות. אמרתי למוכר שאני מאד מתלבט בקשר לחליפה ושאלתי רוצה לראות אותה עליי. אמרתי לו: "אתן לך צ'ק ביטחון, ומקסימום אחזיר לך את החליפה תוך יום-יומיים". המוכר החביב הסכים מיד. הוא אפילו לא התעקש על צ'ק ביטחון, רק ביקש לרשום את הפרטים, ארז את החליפה ונתן לי. הלכתי משם. איני יודע מה עבר לי בראש. המצאתי לעצמי שמכיוון שאני מחזיר את החליפה, זה לא

ב סיפור שלי יש מימד של וידוי.

זה אומר שאני רחוק מלהיות גאה בו, ולמעשה אני ממש מתבייש. ובכל זאת החלטתי לספרו, כדי שלכל הפחות יצא משהו אחד טוב מהסיפור, והוא המסר המיוחד שבו.

תגיד שזו התשובה שלי? בהחלט. ויודי ותשובה הולכים טוב יחד.

זה קרה ממש לאחרונה. הגעתי לגיל השידוכים, ומהר מאד התארסתי ב"ה".

אבי תמיד אמר שבנושא ההכנות לחתונה יש הבדל תהומי בין חתן לכהן. הכלה צריכה להתרוצץ בין תופרות ופאנינות ואלף ואחד דברים, ואילו החתן נכנס לחנות, קונה חליפה, נעליים, עניבה וכובע, וסוגר את העניין. נו טוב, אבי שייך לדור הקודם, הוא לא ידע שבדור שלנו הרכישה של החתן זה סיפור שלא מבייש אף כלה (או שכן מבייש, הכל לפי המבייש והמתבייש...). חליפה גוררת צעדה של עשרות קילומטרים, עניבה זה סיפור בלתי נגמר בגלל ההיצע הבלתי נתפס. לפעמים נדמה לי שכל סיני מייצר עניבה משלו, שזה אומר לפחות מיליארד סוגים. בקיצור, הדור השתנה. בעצם, חלק ממנו. עדיין יש המון בחורים שמתעניינים לחיצוניות כמו... לחיצוניות.

לי היה רצון ללבוש בחתונה חליפה יוקרתית. משהו של "הביוקר". אל תשאלו למה. לאנשים יש שיגעונות, וזה היה השיגעון שלי, ואני חייב להודות שרוב חבריי ידעו עליו. זה הפך למושג אצל החברה: "כמו החליפה ששמעון יקנה לחתונה"...

כשלושה שבועות לפני החתונה הלכתי לאזור יוקרתי מאד בתל אביב, שם מוכרים חליפות לאוליגרכים. ידעתי שהמחירים שם יקרים, אבל לא ידעתי עד כמה. הסתובבתי קצת ומצאתי חליפה שנראית כביכול תפרו אותה עליי. זו הייתה חליפה מדהימה ויפה, מדגם יוקרתי, והיה ברור לי שזו החליפה שאני אלבש בחתונתי.

באתי למוכר ואמרתי: "זהו זה".

המוכר אמר: "יופי, במקרה זו אחת החליפות הזולות שלנו. רק 6000 ש"ח". "מה??? שאלתי."

נחשב ממש גזל. זכרתי שבילדותי סיפר לי חבר, שהם רכשו בגדים יפים, ערכו סט צילומים ולאחר מכן החזירו באמתלה כלשהי. אז זה נראה לי משהו מצחיק ושובב, מאז הבנתי שיש בזה גם עניין של גזל, אך כנראה הרעיון הושרש במוחי.

אני בחור שמאז ומעולם התרחקתי מאבק גזל כמטחווני אש, כולל גזל שינה, ולפתע הרשיתי לעצמי. החתונה הגיעה. נכנסתי לחופה עם החליפה היוקרתית, הרגשתי כמו מלך... כל החברים החמיאו לי ואמרו: "שמעון, אתה אומר ועושה, מדבר ומקיים", מזל שלא המשיכו: "שכל דבריו אמת וצדק", כי החליפה הזו הייתה שקר, גזל ואי צדק אחד גדול.

מהחופה צעדתי לחדר הייחוד, ורגע לפני שיצאנו מחדר הייחוד, אמרתי לרעייתי הטרייה שאני רוצה להחליף את החליפה היקרה ששכרתי, כי בריקודים ממילא אין לה כל חשיבות והיא יכולה להיהרס. יצאתי, החלפתי לחליפה אחרת, גם היא חדשה, הקפדתי להחזיר את החליפה למארו, חזרתי לחדר הייחוד ומשם יצאנו אל הריקודים.

זו הייתה חתונה מושלמת. שמחה אין קץ, מוזמנים רבים שבאו ושמחו, שמחת הבחורים הרקיעה שחקים, ובסיום החתונה חשתי שהכל עבר חלק: נכנסתי לחופה בחליפה של "הביוקר", לא הזקתי לה, וכעת אחזיר אותה כפי שהבטחתי והכל יבוא על מקומו בשלום.

ביום שלאחר החתונה שלחתי את אחי שילך לחייט, שיחזיר את תפרי המכפלת וישיב את החליפה לחנות. אמרתי לו שיגיד למוכר כי אשתי אינה מעוניינת בחליפה ושאיני מצטער.

אחי הביט בי במבט מזוהר. הוא לא אמר דבר, אבל ראיתי שהוא מבין הכל ואינו רוצה לומר לי דברי ביקורת. אני מוכרח לציין שאנו מה שנקרא "אחים בדם". מעולם לא רבנו, להפך, תמיד עזרנו זה לזה וחיפנו זה על זה. בדיוק כפי שהוא עשה כעת.

בשבע הברכות הראשון שאלתי: "איך?"

הוא ענה: "הכל בסדר".

"שם לב? שאלתי."

"שום דבר. לא אמר מילה. הכל בסדר. תשמח".

ראיתי שלבו אינו איתי, אך הוא עשה הכל כדי להסתיר זאת. הוא לא ממש הצליח.

ביום שלאחר מכן מצאנו זמן, רעייתי ואני, לפתוח את המעטפות. זהו בהחלט בילוי מעניין ומרתק, בערך כמו לגרד לוטו, רק שכאן מדובר במאות כרטיסים... ובזכייה בטוחה... אתה מסתכל על השם, אומר: "מעניין כמה הוא נתן", פותח ואז משתאה: "הו, כל הכבוד לו, לא יאומן, תראי כמה נתן" או "יפה" או "בסדר" או "נו-נו", ובמקרים נדירים "שיהיה בריא" - מסתבר שהקמצנים גורפים את כל הברכות... ודאי לא חשבתם על זה...

אני פתחתי, ורעייתי עשתה רישום מסודר בכתב היד הנאה שלה, פרטי הנותן ואת הסכום. זה כדי שלהורינו יהיה מושג מה נתנו ידידיהם, גם בשביל לומר תודה וגם כדי שלא יהיה מצב שבו יתנו בשמחתו של אדם סכום פחות מכפי שנתן, או חלילה להפך... סיימנו את הרישום, סיכמנו, יצא סכום נאה ובשבוע הברכות בערב העברתי לאבי את הרישום, שיעשה העתק ויעביר לצד השני.

בואו להיות שותפים!

בס"ד אנו פועלים רבות בסיוע למניעת התבוללות בקרב בנות ישראל
אנו נשמח מאוד לשיתופכם ולעזרתכם - בסיוע בדיור לתקופות קצרות לשיקום הבנות,

כל איל אלו יבנו איבו - כל אחד, קליו ויכולתו בוא.

מדוע פרעה שיקר?

בויקיפדיה נכתב על כך: "פרעה מרנפתח מתפאר בכך שהצליח להכחיד את ישראל, אולם מכתובות מאוחרות יותר אנו למדים על קיומה של ישות בשם ישראל - בין היתר במונולית מכורח ובמצבת מישע, המתוארכים ל-300 שנה מאוחר יותר, לתקופתו של אחאב ובית עמרי, במאה ה-9 לפנה"ס... משום כך ברור שהאמירה "ישראל הושם - זרע אין לר" היא התפארות מוגזמת החסרה כל ביסוס עובדתי... התפארות מוגזמת, לפעמים אפילו חסרת בסיס, בהתייחס להישגיו הצבאיים של מלך, אינה דבר נדיר בטקסטים מצריים עתיקים. לפיכך, ייתכן שכותב האסטלה שיקר כדי להאדיר את שמו של המלך".

עצם העובדה שפרעה מקים מצבה מלאה שקרים על נצחונותיו האדירים, ומשקר בה על הכחדת בני ישראל - מעידה פעם נוספת שאין מקום לבטוח ביושרו של התייעוד המצרי. מה גם שההתפארות המוגזמת בהכחדת כל ישראל מרמזת על כך שהמצרים מחקו כל עדות על בני ישראל שהיתה עשויה לבזותם (או יותר נכון - פשוט לא תיעדו את בזיונם).

כשם שאי אפשר לבטוח בתייעוד האנטישמי של האימפריה הנאצית, כך גם לא ניתן לבטוח בתייעוד האנטישמי של מצרים העתיקה או של יוון. היסטוריונים רשמיים כמו מנתון, דיודורוס, טרוגוס, אפיון וטקיטוס - העלילו כולם עלילות דם והמצאו שקרים מכווערים נגד עם ישראל לפני יותר מ-2000 שנה. אם יש מכה משותף אחד לכל האזכורים ההיסטוריים הללו - הוא בשנאתם לעם ישראל. למרות כל זאת, נמצא תיעוד ארכיאולוגי של בני ישראל במצרים העתיקה, המעיד על חמתו של פרעה לעמנו לפני יותר מ-3,200 שנה, ולא במקרה.

לראיות ארכיאולוגיות נוספות מומלץ להשיג את הספר "ארכיאולוגיה תנ"כית" של הרב זמיר כהן.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

למוכר: "זוכר אותי?" "דאי שאני זוכר", אמר. "אתה זה שנבהלת מחליפה ב-6000 ש"ח". "אז זהו, שלא", אמרתי, "חשבתי אולי בכל זאת לקנות אותה, אתה יכול להראות לי?" "חבל", אמר, "אתמול בצהריים קנו אותה, אבל אין בעיה, מחר תהיה חליפה זהה...". הרגשתי איך כולי מתערפל. "קנו אותה?" שמעתי את עצמי אומר. "כן, אבל אין בעיה, מחר תגיע אותה חליפה, אחד על אחד. אתה יודע מה? אנסה להביא אותה היום אחר הצהריים. מתאים לך?". "בסדר, נראה", אמרתי בקול נכאים, מבין שנגזר גורלי. הפסדתי 6000 ש"ח, וגם את החליפה המהודרת לא קניתי. "מגיע לי", הרהרתי. "פשוט מגיע לי". נפרדתי ממנו לשלום והתחלתי ללכת, חושב מה אומר לאבי ולמשולם. איך הסתבכתי ככה?! "היי, בחור", שמעתי את המוכר קורא. הסתובבתי. הוא עמד שם, ובידו ראיתי... מעטפה שמנה. * * *

"שכחת משהו בחליפה", אמר וצחק. "אל תדאג, קלטתי הכל כבר כשאחיק החזיר אותה. אני חייב לציין שהחזרת אותה במצב חדש לחלוטין". קשה לתאר את חוסר הנעימות שהרגשתי באותו הרגע. "האמת, לא ידעתי מה לעשות עם השישייה הזו", אמר המוכר. "החליפה אצלי, והבנתי שאמנם השתמשת בה לאירוע, אבל מה שלא עשית - לא מגיע קנס של שישייה על ערב אחד". שתקתי.

"לאיזה אירוע היית צריך אותה?" "חתונה", אמרתי. "של מישהו מהמשפחה?" "שלי", אמרתי. "שלך... אז מגיע לך מזל טוב". "עזוב", אמרתי, "אני מרגיש כל כך רע". "בצדק", אמר. "אבל תשמע מה הולך לקרות. אני אקלף מהמעטפה הזו 600 שקלים בעבור השכרה, ואתן לך את המעטפה הזו. מתאים לך?". "לא", אמרתי בהחלטה פתאומית, "אני צריך לשלם על מה שעשיתי. תשאיר את השישייה אצלך, ואני אקח את החליפה. זה ילמד אותי לקח". הוא חשב מעט ואז אמר: "עזוב, אתה חתן צעיר, עשית טעות וגם שילמת עליה באי נעימות. בוא נעשה עסק, עשה כדריי, קח את הכסף, אבל תספר את הסיפור הזה, בלי חשבון, בלי עמית מסר. כך אראה את העניין כסגור". הוא נתן לי את הכסף, נפרדנו לשלום, והדבר הראשון שעשיתי הוא ליצור קשר אתך ולספר את הסיפור הזה. מהתנהגות לא ישרה לא מרוויחים. נקודה. אמנם לא תמיד מבינים את זה מיד ובמקום כמוני, אבל העיקרון נשאר. אני בונה בית בישראל ויודע שמה שלא יקרה - היא זה בית שילך בדרך התורה, ויהיה אמון על כללי ההלכה, היושר והצדק. מבחינתי, ההבנה הזו הייתה המתנה הגדולה ביותר שקיבלתי בחתונה. תרתי משמע.

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהידברות שופס - 073-222-1250

אבי הביט ברשימה ונראה מוטרד. הוא עבר עליה שוב ושוב, ונראה היה שמשהו אינו מוצא חן בעיניו. "מה קורה, אבא?" שאלתי. הוא ניסה להתחמק, אבל בסוף אמר: "אין כאן מתנה ממשולם. יכול להיות שהוא קנה משהו?". אתה צריך לדעת ש"קנה משהו", זה במשפחה שלנו ביטוי הקרוב להשמצה, כשמדובר בשמחות לפחות, אלא אם ה'משהו' הוא מכונת כביסה או מייבש... "אבדוק", אמרתי, ובלב נורא כאב לי על אבא, שמשולם קנה "משהו" במקום לשים צ'ק מכובד. משולם היה צעיר חסר כל כשאבא שלי פגש אותו, ומאז דאג לו, חיתן אותו וקידם אותו בחיים ובפרנסה. משולם כיום בחור מסודר ואף למעלה מכך. לא שאבא שלי היה צריך את הכסף שלו, אבל ממנו, יותר מכולם, הוא ציפה. כשחזרנו, ישבנו עד מאוחר מאד לפתוח את המתנות. היו הרבה, אבל אף אחת מהן לא הייתה ממשולם. כלומר, הוא אפילו לא "קנה משהו". * * *

בשבע הברכות האחרון השתתף משולם. הוא נראה מוזר, נעץ באבי מבטים לא ברורים. אבי לא הבין מה הסיבה, לאחר שהסתובב סביבו זמן ממושך הוא פשוט ניגש לאבא שלי בנוכחותי ואמר: "תגיד, קיבלתם את המתנה שלי?". "הבאת מתנה?" שאל אבי. "בוודאי", אמר משולם. "אני נתתי מעטפה עם מזומן". "כבר נבהלת", אמר אבי, ואבן ירדה מעל לבו, "חשבתי שאתה כועס עליי או משהו". "גם אני לא הבנתי מה קורה", אמר משולם, "שמתי סכום מכובד, ונראה היה לי מוזר שאינך מגיב". "קודם כל, אני שמח שהגעת לברך, כעת נותר לחפש איפה זה", אמר אבי. "תגיד, יכול להיות שגנבו אותה מהכספת?". "לא", אמר משולם, "נתתי לבן שלך אישית לפני החופה, הוא הכניס את המעטפה לכיס של החליפה, ראיתי".

כשהוא אמר את זה, כמו שאומרים, ופני המן חפז... המן, במקרה הזה, הייתי אני. נזכרתי במדויק ברגע שבו הכנסתי את המעטפה לחליפה. זכרתי שהתפלאתי מדוע הוא אינו מניח בכספת, אבל הנחתי שהוא רוצה לתת אישית. שמתי ושכחתי. והחליפה... "לך הערב ופשוט תסתכל בחליפה, והכל יהיה בסדר", אמר אבי. "בסדר", אמרתי, אף שידעתי ששום דבר לא בסדר. החליפה החוזרה לחנות, לאבי אין מושג על כך, ואיני הולך לספר לו... וכהנחתה סופית, אמר משולם: "אל תזלזל, יש שם 6000 שקל במזומן... כמו מרחוק שמעתי את אבי אומר: "אתה נורמלי...? הגזמת...!" אבל עליי זה נפל כמו קורנס על הראש. אני יודע שלא תאמין. זה נשמע פנטסטי, אבל אלוקים עדי, הסכום שהניח משולם היה זהה במדויק לסכום שנדרשתי לשלם על החליפה. * * *

ההסיפור עדיין לא נגמר. למחרת נסעתי לחנות בשעת הפתיחה. אני אומר

מבצע מיוחד:
חייגו 073-2221250 ותקבלו את עלון הידברות להפצה בבית הכנסת שלכם - חודש ראשון בחינם!

כל הכבוד שמור לך

מיתחברות
מספר וואטסאפ: 02-6301516
ליויי טלפוני בדרך לטהרה
תחברתי: 02-6301516
~ mit@htv.co.il ~

אם את המיץ להיות מלכה

"יושבת אני כאן ומתפללת", מררה האשה בבכי, "שמא מכאן יבוא עוזי, ושמא יתירו לי דיני בית הדין להנשא".

מצחו של הרב אליהו נחרש קמטים. הוא ידע כי תאמיללת היא עירו של הבבא סאלי, ורעיון עלה

במחו. בשעת ערב עלה אל ביתו של הבבא סאלי, שטח את הספור הקשה, ובקש עצה וברכה.

הבבא סאלי שקע לרגע קט בהרהור, ואחר נענה ואמר: "סע לדימונה! משם תבוא הישועה!"

הרב אליהו לא השתהה. כבר למחרת נסע לדימונה, נפגש עם הרב אברהם אלמליח, רבה של העיר, וספר לו את הספור. "אכן", נזכר הרב אלמליח,

"בעירנו מתגורר איש זקן, שנמנה עם חברי החברה קדישא בתאפיללת, אולי הוא יודע דבר על גורלו של הבעל האבוד".

שני הרבנים מהרו לביתו של הזקן, ומה מאד הצטערו לגלות מודעת אבל, המודיעה על פטירתו של האישי...

"מה חבל שלא הגענו לפני כמה ימים", הצטערו הרבנים, "אולם מכיון שכבר הגענו לכאן, ננסה לנחם את האבלים".

הם נכנסו אל הבית, והנה, פנה אליהם אחד היושבים, איש זקן וראשו עטוף בסדין, ושאל: "מה מעשיכם כאן?"

שני הרבנים ספרו לו את כל המעשה, ולהפתעתם הוא פנה אל הזקן. הוא נענה ואמר כי הוא הכיר את נהג המונית, וכי הוא נהרג בתאונה מיד לאחר חתונתו. "במו ידי קברתי אותו!" העיד...

התרששות עזה אחזה ברבנים נכח ראיתו למרחוק של הבבא סאלי. הם גבו מהאישי הזקן עדות, שלחו לקרא לעגונה, והתירוה לאלתר!

הזקן מדימונה

"יושבת אני כאן ומתפללת", מררה האשה בבכי, "שמא מכאן יבוא עוזי, ושמא יתירו לי דיני בית הדין להנשא"

שבעת ימי החפה, עלה בעלה למונית, נסע ונעלם... האשה חפשה אחר בעלה, אולם

החפויים המקיפים לא העלו דבר. כעבר תקופה ארכה הגיעה האשה לבית הדין, ובקשה התר להנשא מחדש. אולם דיני בית הדין דנו בדבר והעלו כי אין מקום להתיר את האשה מעגונותה.

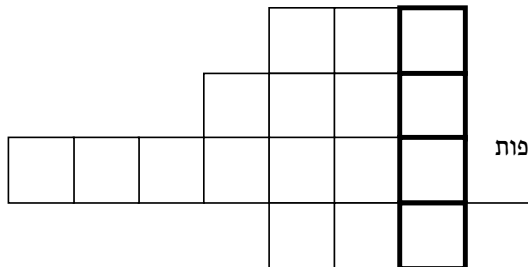
הגאון רבי מרדכי אליהו, שכהן כדן בבית הדין בבאר שבע, הבחין באשה צעירה, היושבת במסדרון בית הדין מדי יום ביומו, כשהיא קוראת תהלים.

"מה מעשיך כאן?" שאל הרב, והאשה ספרה, כי היא הגיעה מתאפיללת שבמרוקו. היא התחתנה שם עם נהג מונית, וכעבר

לרכישת הספר 'סידנא בבא סאלי' לילדים
בהדברות שופס חייגו: 073-222-12-50

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתב מלא

1. איזה מין מארבעת המינים מכונה בתורה "ענף עץ עבות"?
2. בימי חג הסוכות נוהגים לקרוא את מגילת: _____
3. שם התפילות שאומרים בעת ההקפות מסביב לבימה הוא: _____
4. התינוק של מי היה ישן בסוכה כמוזכר במשנה (סוכה ב,ח)?
של _____ של שמאי הזקן.

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש מצווה שנהגו העולים לרגל לירושלים לעשותה ביום א' של חול-המועד סוכות כל שבע שנים בשנת השמיטה, ובמהלכה לשמוע מפי המלך את ספר דברים. מצוות _____

מה בפרשה?

שירת האזינו

בפרשה זו נפרשת השירה אותה כתב משה, שמטרתה להוות תזכרת בעתיד כאשר יפנו העם ערף לתורת ה', השירה, הכתובה בשפה גבוהה, משבחת את הנהגת ה' ואת בחירתו בעם ישראל. מול אלו מצבים מעשי העם, מרדתו בה' ובחירתם בעבודה הזרה.

בהמשך השירה מפרט הענש הצפוי לעם במקרה כזה - ה' יפנה להם ערף ולא יעזר להם מול אויביהם כבעבר, אם כי לבסוף מצגת גם נחמה: כאשר יכיר עם ישראל בה' ויחזר בתשובה - הוא יצילם מיד אויביהם.

לאחר שהקריא משה את דברי השירה בפני כל העם ובפני הושע, קורא לו ה' לעלות אל הר נבו ולהשקיף על הארץ. לאחר מכן, מודיע לו שלא יזכה להכנס אל הארץ.

לומר "לא" כשצריך. בצאתו, מברך אותך יצחק: "גיבור בארץ יהי זרעו, דור ישרים יבורך!" (שם). הקשיבי ליעקב: הוא מברך אותך ביכולתו המופלאה להתנהל, גם בענייני היומיום, הפרנסה, הנישואין וגידול הילדים - בקדושה ובטהרה ולראות את אורו של ד' בוקע מכל מצב! בצאתו, מברך אותך יעקב במילים: "אז יבקע כשחר אורך".

הקשיבי למשה: הוא מברך אותך באהבת התורה שלו. בן זוג ובילדים מונחים בדרך התורה! בצאתו, הוא משאיר אחריו את ברכת הדרך: "ונחך ד' תמיד!". הקשיבי לאהרון: הוא מברך אותך בשלום בית, ביכולת לפזר ענני כבוד הדדי ובבית מצוחצח ממחלוקות. שהרי כל כבודה של בת מלך הוא דווקא כשמכבדים אותה בביתה פנימה, ושום כבוד מבחוץ לא יפצה על היעדר כבוד מבית. בצאתו, מברך אהרון: "והשביע בצחצחות נפשך!". הקשיבי ליוסף: הוא מברך אותך בשילוב הנדיר שבין יופי לבין צניעות. הצניעות - איננה כיעור והיופי - אינו חוסר צניעות! בצאתו, מברך יוסף אותך ואת ביתך, בברכה: "בן פורת יוסף, בן פורת עלי עין".

לבסוף - הקשיבי לדוד: בקשי מד' את יכולתו להלל תמיד, להתפלל תמיד ולשאת חן בתפילתך. בצאתו, מברך אותך דוד: "הוצק חן בשפתותיך, על כן ברכך אלוקים לעולם!" ברוכים הבאים!

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי -
בהידברות שופט! 073-222-1250

ברכות האושפיזין

דוקא לנו הנשים, יש היכולת העדינה לקלוט את ברכות האורחים הבאים לסוכתנו

"עינה של אישה צרה באורחים", אומרים חז"ל ומייחסים זאת לשרה אמנו, שלכאורה אינה קמה מיוזמתה לארח את המלאכים, ואברהם צריך לזרזה: "מהרי, לוישי ואפי עוגות!". אולם, פרשנות נפלאה אחרת מסבירה כי עינה הצרה של אישה, היא יכולתה הדקה "לאבחן" אורח המגיע אל ביתה, כאילו היא מציצה בו דרך עינית הדלת, במבט ממוקד: "אישה מכירה באורחים יותר מן האיש!". ממש כשרה אמנו, היא תדע לומר "גרשו!", כשהמדובר באדם שלילי השוהה בביתה ועלול להשפיע לרעה על יושביו.

מה נפלא הפירוש, לפיו המילה "סוכה", גזורה משמה של שרה אמנו, הלא היא יסכה, זו שסוּכָה, יודעת להביט ולאבחן ברוח הקודש! ("שפ"א לסוכות). לפי פרשנות זו, דווקא לנשים היכולת הדקה להבין את ערכם המופלא של אורחי החג, האושפיזין. בכל ערב מתייצב אורח אחר בפתח הסוכה, ומותר אחריו לכל השנה את השפעתו המבורכת על בני הבית המסוים הזה. זו הסיבה שיש לשהות כמה שיותר בסוכה הביתית שלנו ולא לנדוד מסוכה לסוכה: "משבח אני את העצלנים ברגל!" - בסוכות לא נותר כי אם לשבת בעצלות בסוכתנו ולהקשיב להשפעתם המבורכת של האורחים, "ויהי רצון, שתהינה אוזנינו קשובות רוב ברכות!". הקשיבי לאברהם: ביום הראשון של החג, הוא מברך אותך ביכולת לגמול חסדים ולמלא משאלותיו של כל אדם לפי צרכיו. בצאתו, מברך אותך אברהם בפסוק: "והתענג על ד' ויתן לך משאלות לבך!" (זוה"ק, אמור, דף ק"ג). הקשיבי ליצחק: הוא מברך אותך ביום השני ביכולת להיות גיבורה. היכולת שלך, של אישך ושל בניך,

פרי האסאי

קיימים מספר פירות הנמצאים תחת הכותרת "פירות יער": אוכמניות, חמוציות ועוד. פירות אלו ידועים ביכולת תרומתם הרבה לבריאותנו. אחד מפירות היער הפחות מוכרים נקרא "אסאי". פרי זה מהמובחרים שבפירות בכל קנה מידה. במאמרי זה אגע ולו במעט באיכויותיו של הפרי. האסאי מכיל כמויות גבוהות מאוד של חומצות שומן חיוניות ובריאות: אומגה 3, אומגה 6, אומגה 9 - חומצה אולאית. חומצות שומן אלו חיוניות מאוד לתפקודים רבים במערכות רבות, כגון: מערכת העצבים בכלל והמוח בפרט, מערכת כלי דם ולב, מערכת חיסונית, בריאות תאי הגוף, ועוד. כמו כן הפרי עשיר באופן מיוחד בנוגדי חמצון המנטרלים התפתחות של פסולת רעילה הנקראת 'רדיקלים חופשיים'. חשיבותם בכך שהם מגינים על בריאותנו מפני נזקים שונים.

אחת המחלות המוזכרות באופן מיוחד בהקשר של השפעת נוגדי חמצון היא הסרטן. ואכן התפרסם מחקר שבו בדקו השפעת מיצוי של פרי האסאי על תאים של סרטן הדם וראו שנוגדי החמצון גרמו לתגובה של הרס עצמי של תאי הסרטן באחוזים גבוהים מאוד.

במבדקים שונים התברר שאם ענבים שחורים, אוכמניות ורימונים נחשבים כאלו המכילים נוגדי חמצון בכמויות גבוהות, הרי שהאסאי עולה עליהם באופן דרמטי. פרי האסאי מכיל 19 חומצות אמיניות שונות, הנצרכות לבניית חלבונים בגוף. כידוע כל תא בגוף מבוסס על חלבונים. החלבונים בנויים מתרכובות שונות של חומצות אמיניות. כיום כשתזונתנו מבוססת לרוב על פחמימות, לרובינו יש חסר של חלבון דבר הפוגע בבריאות.

בנוסף להיותו משמש כמקור איכותי לחומצות אמיניות המהוות בסיס לבניית חלבונים, פרי האסאי מהווה מקור מצויין לסיבים תזונתיים. לסיבים התזונתיים יש תפקיד חשוב בשמירה על הבריאות שלנו. הם מסייעים מאוד בניקוי גוף בכך שהם מסייעים ביציאות. הם מסייעים לתחושה של שובע ובכך מסייעים להרזיה, הם גם קושרים אליהם את הכולסטרול המיותר ומוציאים אותו אל מחוץ לגוף ובכך מסייעים לאיזון הכולסטרול בדם ומסייעים באיזון רמות הסוכר בדם.

בנוסף, האסאי מכיל רמה נמוכה של סוכר, שמכתירה אותו כבעל 'אינדקס גליקמי' נמוך - דבר בעל חשיבות גדולה לסוכרתיים, לאלו שהם טרום סוכרת, בעלי הפרעות קשב ועוד. האסאי גם עשיר מאוד במינרלים ובוויטמינים שונים כגון: סידן, אבץ, זרחן, בטא קרוטן, ויטמין E ועוד. כל התכונות הנ"ל מגדירות את פרי האסאי כ"מזון על", הווה אומר: מזון שחשיבותו לבריאותנו ואיכות חיינו היא בהיבטים רבים וטובים. לבריאות.

אליהו שכטר הוא אידיאולוג ומטפל טבעי

מה הכותרת שלך?

אם נגיע לשלב הסיכומים, מה התמצית של כל התורה כולה?

זהו. למעשה השבת אנו מסיימים את הסבב של פרשת השבוע ("וזאת הברכה" נקראת בשמחת תורה), עד לפרשת בראשית בה נתחיל שוב את הכל מהתחלה. אז אחרי שנה שלמה של מפגש שבועי עם התורה, אני רוצה לסיים בדיון של חז"ל שחותם בעיניי את המסר שעולה מהלימוד כולו: חכמינו שואלים מהו הפסוק שהוא תמצית התורה כולה, מהו המשפט האחד שכולל את כל מה שנאמר, או במילים אחרות: מהי הכותרת?

חכם אחד מציע את הפסוק "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ, ה' אֶחָד." כנראה רבים מאתנו היו מציעים את המשפט הזה. מדובר הרי בהצהרה היהודית הכי מפורסמת, הכי טוטלית. החכם השני באותו דיון עתיק מציע פסוק אחר: "וְאֵיֶהְבֶּתְךָ לַיהוָה כְּמוֹךָ." אם קודם דיברנו על התחום שמכונה "בין אדם למקום", הרי שהפסוק הזה הוא המפורסם ביותר בתחום שבין אדם לחברו. ובאמת, מה יותר נשגב מהכלל הזה, לאהוב את החבר כמו שאנו אוהבים את עצמנו? אבל המדרש ממשיך לכיוון מפתיע. חכם ושמו שמעון בן פזי מרזי: מצאנו ציווי כולל יותר: "אֵת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבִקְרֹךָ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים." זה פסוק בספר שמות, שמתאר את קרבן התמיד, שיש להקריב פעמיים

הסטטוס היהודי

קאת סיון רהב-מאיר

ביום, באופן סדיר וקבוע. בהמשך המדרש גם מובאת הכרעה: "הלכה כבן פזי". כלומר, מבין שלושתם, הוא זה שצודק בבחירה שלו.

מה כל כך מיוחד בפסוק הטכני הזה, לכאורה, שהוא מצטט? למה הוא גובר על "שמע ישראל" ועל "זאהבת לרעך כמוך"? בגלל ההתמדה. אין בו משהו נשגב וחד-פעמי, אין בו מעשה דרמטי והרואי, אבל יש בו מלאכה יומיומית, שחוזרת על עצמה מדי בוקר ומדי ערב, והיא-היא העיקר. קרבן תמיד הוא החיים עצמם. השגרה.

אמנם יש ערך גדול בהתלהבות, במעשים חד-פעמיים, אבל רוב החיים, מה לעשות, לא מורכבים מרגעים שבהם אראלה ממפעל הפיס מצלצלת או שבהם אנחנו זוכים בגמר של תכנית ריאליטי. לרוב, צריך להכין כריכים לילדים או להתפלל שחרית, זה הרבה פחות זוהר לעמוד במטלות קבועות כאלה מתוך מסירות והשקעה. כאן בדיוק מגיע המדרש ואומר: אלה הם הרגעים הכי חשובים. הפסגה היא לא רק בתפילת נעילה, הפסגה היא גם ביום רביעי בשלוש בצהריים, בעוד יום של חול. הפסגה היא להמשיך לשמור בנאמנות על הדרך - גם מול אין-ספור מכשולים וניסיונות קטנים.

את ספרה החדש של סיון רהב-מאיר 'הסטטוס היהודי' ניתן להשיג בהידברות שופט!
073-2221250 ובאתר הידברות

מכתב אהרנית

אכבוד וקבלה ממי 'שלום בית'
 "אני זוכה להפגוש אנשים נאמרים מאוד קשה להפגוש אנשים
 יש לנו אהבה הינו על של בירובות יש תיקונים הבנות
 הדיון הרבנות הוא אסילו העיון לשלם נתינות
 הסנו אומנו נבנות הדיון אומנו סטאטיה להגדרת
 נאט ראונות נודעה של נחלקת שלום בית הילון
 של הדיבורים דיבורים צמי פקלי אכל הוא לא היו
 ניוק לנתינת החלטות מכל האנ לתקופה נתינו
 אומנו במחלקת שלום בית מסכמות וידע בדיוק
 נאכרת את הבקיה והנתינת להדריך אומנו כיכד
 להכסוף לא כקלי, וזה ציה סנונו אומנו נאכרת ככר
 ארבעה חודשים בניה
 און נתינת מסכמות כיכד להחזק אכרת"

לאור הפניות הרבות דרושים יועצים מוסמכים נוספים למוח' שלום בית, אם הינך עוסק ומצליח בתחום נשמח אם תפנה אלינו! קורות חיים למייל: shimonb@htv.co.il

מהיום יש אלו אפנות!

מחלקת 'שלום בית' - ארגון הידברות
 מנחי 'שלום בית' מנוסים יעניקו לכם הדרכה זוגית

בנושאים שונים:

- ◀ תקשורת זוגית
- ◀ נישואים שניים
- ◀ הדרכה זוגית לבעלי תשובה
- ◀ מערכת היחסים עם הורי בני הזוג
- ◀ גישור על פערים בין בני הזוג על רקע דתי ועוד...

לתאום פגישה באזור מגוריהם:
073-222-1-310
 דיסקרטיות מובטחת

שנה חדשה חיים חדשים

היו לוגים ונחמו להצלחה חיים.

הידעת ?
 מחלקת אמ"א של ארגון הידברות -
 סייעה בהצלחת למעלה מ-1300 עוברים!
 מחלקת אמ"א מסייעת בכל תחום להצלחת עוברים.
 לא הייתה אמא שהתחרטה על הנולד.

לסיוע תרומות ומסירת ציוד: 073-2221333

kalina@htv.co.il • 052-9551591

קורס הכשרת מרצים

שע"י ארגון הידברות

בהשתתפות:
הרב זמיר כהן הרב שמחה כהן הרב נתן רוזן

ומרצים אורחים
ר' חנן לדרמן ור' שמעון פרץ
 בימי חמישי החל מ-ט' חשוון 10/11/16
 הקורס כולל 9 מפגשים בין השעות 19:00 - 22:00 | סה"כ 27 ש"ל

הקורס מיועד לאברכים ולבוגרי ישיבות

לפרטים והרשמה: **073-2221-300**

כל משתתף יתרגל מול קהל ומצלמה בליווי הדרכה אישית

קורס הכשרת מרצות

בהשתתפות:

הרב זמיר כהן | הרב שמחה כהן | הרב נתן רוזן
ר' חנן לדרמן | ר' שמעון פרץ | הגב' רחל בולטון

הקורס מיועד למנהלות, מורות, בוגרות סמינר בית יעקב ועולם התשובה

הקורס בין 5 מפגשים בימי ראשון
 החל מ- י"ט חשוון 20/11/16 | בין השעות 17:30-21:30 (התכנסות בשעה 17:00)
 באולמי בית הידברות | רח' אריה שנקר 20 פתח-תקוה (סמוך לצומת נוה)

לפרטים והרשמה: **073-222-1-300**